

svarlighed kan fortælle Folketinget, hvor meget den vækst er på.

Der bliver sagt, at vi ikke skal diskutere her, om det er 17 mia. kr. eller 18 mia. kr. Det skal vi da diskutere, for det er Enhedslisten, der skal forhandle med de andre partier om, hvad væksten i den offentlige sektor skal være. Og hvordan kan vi have en debat, når Enhedslisten ikke engang kan beskrive eller forklare for den danske befolkning, hvad den vækstrate er.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu har jeg en gang forklaret, hvad det er, Enhedslisten mener den vækstrate skal være. Jeg kan også en gang til sige, at det med at forhandle, hvordan vi får udmøntet det her blandt oppositionspartierne, gør vi, når vi har fået væltet den nuværende regering efter næste valg.

Og endelig, endelig: Nej, vi er modstandere af skattestoppet. Men ikke engang det, ikke engang skattestoppet er jo nogen nødvendig forklaring på, hvorfor man vil skære i den sociale velfærd. Det er jo, fordi man bruger det råderum, som man har i dag. De godt 100 mia. kr., der er i overskud på statsbudgettet, vil man ikke bruge på øget velfærd. Dem vil man bruge til at spare op til skattelettelser til de bedst stillede i det her samfund.

Det er jo det, der er hemmeligheden. Der er jo derfor, finansministeren har ret, når han siger: Det her handler om fordeling. Det er politik.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Ja, det er lige præcis politik, og hvor er jeg dog glad for, at jeg er meget, meget uenig med hr. Jørgen Arbo-Bæhr med hensyn til, hvad det er, vi skal have fremover, og hvad man skal gøre i kommunerne.

Jeg synes til gengæld, det er lidt interessant, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr står og taler om den fælles opfattelse, der er hos oppositionen, en fælles opfattelse, der er blandt de fire partier, som har fremsat det her forslag til vedtagelse. Vi kan ikke få sat tal på af hr. Jørgen Arbo-Bæhr med hensyn til, hvor mange penge det så er, kommunerne skal have, om det er 2 mia. kr. – ja, hr. Jørgen Arbo-Bæhr siger godt nok, at en vækst på 2,3-2,4 pct. nok cirka er der, hvor Enhedslisten er.

Vi bliver nødt til at have nogle tal på bordet, for ellers ved befolkningen og alle vi andre jo ikke, hvad det er, vi skal forholde os til. På den ene

side siger hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at der er en fælles opfattelse, på den anden side vil hr. Jørgen Arbo-Bæhr ikke komme ud med nogen tal.

Jeg vil bare spørge helt enkelt: Drejer det her sig om, at det er 2 mia. kr. om året, drejer det sig om, at det er 8 mia. kr. om året, drejer det sig om, at det er 15 mia. kr. om året, som kommunerne skal have lov til at øge deres forbrug med?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg ved ikke, om det er gået op for fru Gitte Lillelund Bech, at vi er fire forskellige partier, og at vi har fire forskellige bud på, hvad der skal til, og hvor meget der skal til med hensyn til udviklingen, også når vi snakker om det område. Enhedslisten har sit bud, og jeg ved ikke, om jeg behøver at gentage tallene. Det tror jeg egentlig ikke jeg gør. De andre partier har nogle andre bud.

Kl. 13.15

Når vi har overtaget regeringsmagten, sætter vi os ned, og så forhandler vi os frem til det. Det er jo den måde, det fungerer på, og det er den måde, vi kan få forbedret velfærden på. Vi er i udgangspunktet enige i oppositionen om en lang række spørgsmål inden for velfærden i modsætning til regeringen. Tænk bare på den tidligere diskussion her i dag om det med at lave profit på plejeboliger.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har faktisk meget svært ved at forstå, at de fire partier så kan fremsætte et fælles forslag til vedtagelse i Folketingssalen, hvis man ikke er enig om noget som helst. For det er jo det, hr. Jørgen Arbo-Bæhr står og siger: Vi er fire partier, vi er ikke enige om, hvad væksten skal være. Vi er fire partier, vi er sådan set uenige.

Det er det, hr. Jørgen Arbo-Bæhr lige har svaret mig. Derfor vil jeg bare spørge: Hvordan kan de fire partier så fremsætte et fælles forslag til vedtagelse, hvis man ikke er enig om noget som helst? For det var det, hr. Arbo-Bæhr lige stod og roste sig af oppe på Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

De fire partier er enige om, at der er behov for at udvikle den offentlige velfærd. Det står jo i det her forslag til vedtagelse. Der står også nogle bud på hvordan. Det er det, vi er enige om. Om vi så er enige om 1 mia. kr., 2 mia. kr. eller 3 mia.